

Đến giờ mới hỏi nhưng

Chúng sống đa văn hóa

là gì ?

Gần đây trên trái đất
có vẻ phổ biến từ ngữ
Chúng sống đa văn hoá nhỉ

Đến trái đất
xem nó có nghĩa gì

MỤC LỤC

Chúng sống đa văn hóa là gì ?	2
Những điểm chính của quyển sách và cách sử dụng	3
Chúng tôi đã tổ chức một buổi hội thảo	5
Ở trong hai nền văn hoá	8
Giới thiệu nhân vật	11
1.Tái chế	
Truyện tranh	12
Bài học ở trường về vấn đề rác	15
Tái chế...những câu chuyện liên quan	20
Câu đố	21
2.Thảm họa và phòng chống thiên tai	
Truyện tranh	22
Bài học ở trường về phòng chống thiên tai	26
Thảm họa và phòng chống thiên tai...những câu chuyện liên quan	31
3.Lương thực	
Truyện tranh	33
Bài học ở trường về lương thực	36
Lương thực...những câu chuyện liên quan	38
Đáp án	40
Tài liệu tham khảo • URL	41

Chung sống đa văn hóa là gì ?

Khi tạo ra quyển sách này, chúng tôi đã nghĩ lại một lần nữa về chủ đề "Chung sống đa văn hóa". Chung sống đa văn hóa được định nghĩa là Những người khác quốc tịch và khác dân tộc chấp nhận sự khác biệt về văn hóa của nhau, vừa xây dựng mối quan hệ bình đẳng vừa chung sống cùng nhau như là một thành viên của cộng đồng địa phương (Theo Báo cáo của Hội nghiên cứu về xúc tiến chung sống đa văn hóa của Bộ Tổng Vụ).

Gần đây, từ ngữ Chung sống đa văn hóa đã được sử dụng rất phổ biến, đi kèm từ này có những cụm từ như Hướng tới xã hội - Nhắm đến xã hội - Để xây dựng xã hội - Để thúc đẩy - Tiếp cận để hướng tới... Từ đây có thể suy ra rằng, việc Chung sống đa văn hóa vẫn chưa được hiện thực hóa trong xã hội Nhật Bản, đây được coi là một vấn đề quan trọng và cần nỗ lực để hiện thực hóa.

Chung sống đa văn hóa dường như được thực hiện ở nhiều thành phố khác nhau để đáp ứng với sự gia tăng số lượng cư dân nước ngoài. Hiện chính sách Chung sống đa văn hóa đang được thực hiện bằng nhiều cách khác nhau như thiết lập các trang web tiếng nước ngoài, cung cấp thông tin địa phương, phát triển hệ thống tư vấn cho người nước ngoài, ban hành tài liệu phòng chống thiên tai với nhiều ngôn ngữ và tổ chức các lớp học tiếng Nhật. Những việc đa dạng hoa ngôn ngữ hay dịch thuật này đều liên quan đến vấn đề từ ngữ. Các chính sách được thực hiện cho người Nhật về việc Chung sống đa văn hóa là tổ chức các sự kiện với sự tham gia của người Nhật và người nước ngoài, tạo ra các khóa học tiếng Nhật sử dụng từ ngữ thân thiện khi nói chuyện với cư dân nước ngoài hay được gọi là Lớp học tiếng Nhật thân thiện. Từ ngữ Chung sống đa văn hóa cũng thường được tận dụng nhiều trong các tờ rơi của những sự kiện này. Từ những thực tế này, chúng ta có thể nhận ra được rằng sự gia tăng số lượng người nước ngoài đã có tác động lớn đến sự ra đời của từ ngữ Chung sống đa văn hóa. Tuy nhiên, chúng tôi có một nghi vấn là từ ngữ Chung sống đa văn hóa đang chỉ được nêu trong trường hợp chung sống giữa người Nhật và người nước ngoài. Với tư cách là thành viên của cộng đồng, chúng ta không chỉ nên chú ý đến quan điểm của người Nhật hay người nước ngoài, mà còn phải quan tâm đến các khía cạnh khác như sự khác biệt về tuổi tác chẳng hạn. Để có một cách nhìn khách quan hơn, thì trong quyển sách này chúng tôi có tạo dựng nhận vật Người ngoài hành tinh.

Bạn nghĩ sao về việc đọc quyển sách này để hiểu thêm về khái niệm Chung sống đa văn hóa.

Những điểm chính của quyển sách và cách sử dụng

01 Tổ chức buổi hội thảo

Nhiều ý kiến khác nhau được đưa ra từ những người thuộc các quốc gia, độ tuổi và nghề nghiệp khác nhau. Nếu là bạn, bạn sẽ có suy nghĩ gì sau khi đọc quyển sách này.

02 Ở trong hai nền văn hóa

Đây là câu chuyện về hai nền văn hóa dưới cách nhìn của cô Marui Ai, người sinh ra ở Nhật và lớn lên ở Brazil.

Ý nghĩa của cách gọi "người..." ở đây có nghĩa là gì ?

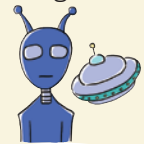
03 Truyện tranh

Có sự xuất hiện của nhiều nhân vật, bạn sẽ cảm nhận như thế nào nếu bạn là người sống trong khu dân cư này ? Khi đọc bạn hãy thử đặt mình vào chính họ để cảm nhận nhé.

04 Người ngoài hành tinh !?

Người ngoài hành tinh đã đến trái đất để tìm hiểu khái niệm " Chung sống đa văn hóa". Văn hóa và cuộc sống của chúng ta sẽ được phản ánh như thế nào qua góc nhìn của một người bên ngoài trái đất.

05 Kiến thức từ trường lớp

Mô tả những nội dung giáo dục đang được phổ cập tại trường tiểu học hiện nay. Các bạn đã từng được học qua nội dung giống như vậy chưa ? Có thể có những điều mà các bạn chưa từng được học ở trường của mình đấy.

06 Những câu chuyện liên quan

Có một vài câu chuyện được kể thêm liên quan đến chủ đề đang được đưa ra và có cả câu đố nữa, bạn thử xem mình biết được bao nhiêu nhé ?

Ý tưởng về cách sử dụng tập sách

- **Tại nơi giao lưu:** Tập hợp một nhóm người không quan trọng tuổi tác hay quốc tịch để đọc tập sách này, nêu ra cảm nghĩ, cùng trao đổi với nhau về các nền văn hóa và đây sẽ là nơi để mọi người có thể hiểu về nhau hơn. Chúng tôi sẽ rất vui nếu như tập sách này chính là chất xúc tác cho việc giao lưu của cư dân địa phương.
- **Tại trường:** Khuyến khích sử dụng tập sách này như một tài liệu giảng dạy về chủ đề chung sống đa văn hóa trong lớp học. Có cả truyện tranh được phát hành cho học sinh. Bạn sẽ thấy được những góc nhìn khác nhau về nền văn hóa thông qua tranh ảnh trong truyện. Ngoài ra, nếu bạn chú ý đến lời thoại của người ngoài hành tinh, thì bạn sẽ có thêm một góc nhìn khác nữa. Bản thân các bạn chắc cũng sẽ cảm thấy thú vị khi nghĩ về các lời thoại của ngoài hành tinh đó.
- **Tại nhà:** Đọc tập sách này cùng với gia đình, kể về tuổi thơ của nhau, về văn hóa của bạn thông qua những chủ đề trong tập sách. Hoặc là, bạn có thể nói chuyện con bạn về những gì chúng học được ở trường. Từ việc chia sẻ với nhau những điều mình biết và cảm nhận, có thể sẽ phát hiện ra điều gì đó mới mẻ trong chính gia đình bạn đấy.

Chúng tôi đã tổ chức một buổi hội thảo

Vào ngày 26 tháng 6 năm 2021, chúng tôi đã tổ chức một buổi hội thảo trực tuyến. Tổng cộng có 11 người tham gia bao gồm cư dân nước ngoài (Brazil, Philippines, Việt Nam), cư dân Nhật Bản, quan chức thành phố những người thường tham gia vào các hoạt động hiểu biết quốc tế và sinh viên trường Đại học sư phạm Aichi.

Mục đích của buổi hội thảo là tạo cơ hội cho mọi người với tư cách là một thành viên trong cộng đồng có thể chia sẻ và cảm nhận cách sống của nhau.

Đầu tiên là những chia sẻ của cư dân nước ngoài về những gì họ những điều ngạc nhiên khi sống tại Nhật Bản. Tiếp theo là những chia sẻ của cư dân Nhật Bản về những gì họ ngạc nhiên khi đến các nước khác, và chúng tôi luôn chú ý đến quan điểm của cả 2 bên trong suốt quá trình thảo luận.

Lúc đầu, chúng tôi có hơi bối rối về sự khác biệt trong các quy tắc sống của nhau, và cư dân nước ngoài thì nói nhiều về những điểm tốt của Nhật Bản. Khi chúng tôi tiếp tục thảo luận, một số nhận xét đã được đưa ra tạo cơ hội cho mọi người xem xét lại cách Nhật Bản đang tiếp nhận cư dân nước ngoài như thế nào.

Chúng tôi xin giới thiệu một phần của buổi thảo luận ở bên dưới.

Nước Nhật có văn minh không ?

Người Nhật xếp hàng ngay ngắn khi lên tàu, người lên tàu đợi người xuống tàu xuống trước rồi mới lên. Người nước ngoài thì khác, mọi người lên xuống một cách không trật tự lắm.

Khi chúng tôi đi tàu ở Brazil, mọi người sẽ chờ chúng tôi xuống hết rồi mới lên. Nhưng ở Nhật, chúng tôi chưa kịp xuống tàu mọi người đã ồ ạt bước lên, "Hả ? đây có phải nước Nhật mà tôi biết không ?", cũng là người Nhật nhưng tôi thật sự bất ngờ.

Với người nước ngoài, thì Nhật là một đất nước có những con người văn minh. Tất nhiên, điều đó không đồng nghĩa người nước ngoài không ứng xử văn minh khi đi tàu điện. Người Nhật cũng tự nghĩ đất nước mình văn minh, nên có phần ngạc nhiên khi thấy cách cư xử thiếu văn minh của người Nhật.

Gặp những khó khăn giống nhau

Tôi không gửi con đi trường mẫu giáo được, đã nhiều lần xin nhưng lần nào cũng trượt, thật sự tôi cũng không biết phải làm thế nào.

Nhật là đất nước có dân số già nhiều nên chính phủ rất khuyến khích và hỗ trợ tiền cho việc sinh đẻ. Nhưng sau khi sinh tôi lại đau đầu với việc không gửi con đi nhà trẻ được.

Cả người Nhật và người nước ngoài đều đồng cảm với vấn đề chung được nêu ra. Chúng tôi cũng được chia sẻ là tùy từng nước mà việc xét tuyển vào trường mẫu giáo sẽ được sắp xếp theo thứ tự nộp hồ sơ, không liên quan đến việc bố mẹ có đi làm hay không đi làm. Còn ở Nhật, không nói đến là người Nhật hay người nước ngoài, mọi người đều gặp khó khăn chung trong việc xin cho con đi trường mẫu giáo, đối với người nước ngoài thì đây thực sự là một vấn đề lớn khi sinh sống tại Nhật.

Khó khăn khi thuê nhà

Tôi nghĩ khó khăn nhất với người nước ngoài vẫn là việc thuê nhà. Cho dù là có tiền đi nữa nhưng không có người Nhật bảo lãnh, không có công việc tốt, công ty tốt thì khó thuê được lắm. Tôi nghĩ đó là vấn đề lớn nhất đối với người nước ngoài ở Nhật.

Người nước ngoài không được tin tưởng, nếu chồng không phải là người Nhật thì khó thuê được. Hoặc phải nhờ công ty hoặc phải vào ký túc xá. Tôi đến Nhật muốn sống tự lập nhưng lại không thuê được nhà.

Nếu như có một số căn hộ không cho người nước ngoài thuê, thì ngược lại cũng có những căn hộ chỉ toàn người nước ngoài. Có những chia sẻ cho rằng, chỉ cần nói là người nước ngoài thì sẽ không được thuê, đôi khi còn động đến cả vấn đề nhân quyền. Đất nước Nhật cần xây dựng lại mối quan hệ giữa người Nhật và người nước ngoài dựa trên sự tin cậy lẫn nhau.

Kết thúc buổi hội thảo

Cuối buổi hội thảo, có một người Nhật phát biểu như sau.

Tôi đã từng tiếp xúc với rất nhiều người vì thích nước Nhật và đã đến Nhật, tôi nghe họ nói rất nhiều rằng "nước Nhật thật tuyệt vời", họ so sánh Nhật với đất nước của họ. Nhưng tại đây là lần đầu tiên tôi lại được nghe về những khó khăn mà họ gặp phải khi sống và làm việc tại Nhật.

Có lẽ, khi người Nhật nghĩ về việc chung sống đa văn hóa, họ cho rằng những người nước ngoài ở đây thường là những người thích nước Nhật hoặc là những người sẽ hiểu và cố gắng hòa nhập với xã hội Nhật Bản.

Tuy nhiên trên thực tế, có rất nhiều cư dân nước ngoài tỏ ra hoang mang và nghi ngờ về xã hội Nhật. Thay vì để họ đơn phương chấp nhận cách sống của xã hội Nhật, thì nên lắng nghe những tâm tư suy nghĩ của họ để hai bên có thể tiến gần lại nhau hơn.

Đối với chúng tôi, đây là một buổi thảo luận đầy ý nghĩa và thông qua đây chúng tôi đã nhận ra được vấn đề là để có thể chung sống đa văn hóa, thì việc quan trọng là phải biết điểm chung và riêng của nhau, từ đó hiểu và tiếp thu, đồng thời chia sẻ trao đổi ý kiến giữa hai bên.

Ở trong hai nền văn hóa

Marui Ai

Khi tôi 2 tuổi, tôi và gia đình đã di cư đến Brazil. Thành phố mà chúng tôi sống có rất đông người Đức nhập cư, hầu như không có người gốc Nhật bản. Do vậy, họ tôi bị gọi là "Japoneza - người Nhật bản" vì vẻ bề ngoài của mình. Ở Brazil, "Ai" là một thán từ dùng khi bị đau, vì vậy ở trường tôi hay bị trêu chọc là "Ai, Ai - đau, đau". Tuy nhiên, có một ngày, người phụ nữ nói với tôi rằng ở Nhật bản "Ai" có nghĩa là 愛-yêu mà đúng không, "tên của bạn đẹp quá nhỉ!". Tôi nhớ lúc đó mình rất là vui. Thực ra tên chữ hán của tôi không phải là 愛-Yêu mà là 合-Hợp, nhưng lúc đó tôi đã không giải thích lại cho cô ấy hiểu. Dù sao tôi đã rất vui khi được ai đó khen tên mình. Tên "Ai" của tôi là được bà đặt cho với hy vọng "tôi sẽ gắn bó thân thiết với hai anh chị trên mình". Ở Nhật bản, có nhiều chữ hán cũng được đọc là "Ai" như 藍-Lam, 相-Tương, 哀-Sầu. Theo tôi, tiếng Nhật thật kì diệu vì mỗi chữ hán có một ý nghĩa khác nhau và hình ảnh mà nó truyền tải đến người nghe cũng khác nhau.

Sau khi tốt nghiệp đại học ở Brazil, tôi sang Nhật du học 1 năm rồi quay về nước làm việc, như một mối lương duyên, sau đó tôi lại có cơ hội quay lại Nhật làm việc. Tại đây tôi đã gặp được chồng, kết hôn và sinh được hai người con. Bây giờ, thời gian tôi sống ở Nhật đã dài hơn khoảng thời gian 20 năm tôi sống ở Brazil. Nếu như trong gia đình ở Brazil tôi với tư cách là Con gái, thì khi đến Nhật tôi lại là Người vợ là Người mẹ. Đối với tôi các thành viên trong gia đình như bố mẹ hay anh chị em ở Brazil cũng quan trọng như gia đình tôi ở Nhật.

Ở Nhật bản, tôi thấy mọi người rất coi trọng nét thuần Nhật. Khác với Nhật bản, ở Brazil thì mọi người coi trọng về chủ nghĩa cá nhân. Tuy là nói vậy nhưng trên thực tế người Brazil lại rất coi trọng tình cảm gia đình, sau giờ làm việc họ không làm thêm giờ mà dành nhiều thời gian hơn cho gia đình. Vào dịp Giáng sinh hay ngày chủ nhật, người Brazil dành thời gian ở bên cạnh gia đình của mình (ông, bà, anh, chị, em...). Nhiều người Nhật đặc biệt là nam giới, họ vẫn chọn ưu tiên công việc hơn mặc dù bản thân cũng muốn dành nhiều thời gian cho gia đình. Tất nhiên việc đó không phải đồng nghĩa là họ không quan tâm đến gia đình. Chẳng hạn như dịp cuối năm hay đầu năm, mặc dù đường về quê rất vất vả, nhưng nhiều người Nhật vẫn cố gắng trở về để ở bên gia đình mình trong dịp Tết đến. Điều tôi muốn nhấn mạnh ở đây là, người Brazil hay người Nhật thì họ đều rất coi trọng gia đình, chỉ là cách thể hiện tình cảm có phần khác nhau. Nếu như người Brazil thể hiện mạnh mẽ tình yêu với gia đình và người yêu, thì người Nhật với đặc tính ngại ngùng ít nói, thì họ lại ít biểu hiện cảm xúc ra ngoài.

Tôi đã bay 33 giờ đồng hồ để trở về Brazil và cảm thấy nhẹ nhõm khi gặp được Bố Mẹ. Thế nhưng, sau một thời gian ở lại Brazil, tôi bắt đầu thấy không quen về thói quen giao thông, về sự

mất vệ sinh đường phố, hay về thái độ làm việc tại đây. Vài ngày sau đó, tôi bắt đầu thấy nhớ sự tiện lợi và sạch sẽ của Nhật Bản. Đối với những người xa quê hương và sống ở một quốc gia khác, họ sẽ dần quen thuộc với văn hóa và phong tục của quốc gia đó. Cũng như tôi, khi sống ở Nhật lâu rồi tôi cũng có cảm giác mình dần xa lạ hơn với phong tục tập quán của Brazil, nhiều lúc tôi cúi đầu khi nói chuyện hay cúi gầy khi vào nhà.

Do sống ở cả hai đất nước Brazil và Nhật, nên trong tôi hình thành thói quen chú ý đến cách sử dụng từ của cả bản thân và những người xung quanh. Và từ đây, tôi nhận ra được sự khác biệt của hai nền văn hóa, ý thức được tầm quan trọng trong lời nói của mình và mọi người.

Đối với những người xa quê tôi nghĩ rằng những người xa quê hương sống tại Nhật bản như tôi nên trân trọng nét văn hoá của quê hương mình. Tất nhiên, việc học tiếng Nhật, tiếp xúc với người Nhật và tiếp xúc thật nhiều với tiếng Nhật là rất quan trọng. Tuy nhiên, tôi mong rằng những người Brazil sống và nuôi con tại Nhật không từ bỏ việc nói chuyện với con bằng tiếng mẹ đẻ Bồ Đào Nha. Việc giao tiếp với con bằng ngôn ngữ của Bố mẹ rất là quan trọng, vì không chỉ đơn giản là truyền đạt ngôn ngữ, mà còn là văn hoá và cách suy nghĩ, quan trọng hơn thông qua đó con mình có thể hiểu hơn cảm xúc và tình cảm của Bố mẹ. Trong tiếng Bồ Đào Nha tồn tại hai ngôn ngữ, một là ngôn ngữ mẹ đẻ (Língua materna), hai là ngôn ngữ di sản (língua de heranca). Tôi mong rằng ngôn ngữ của Bố mẹ mình sẽ trở thành ngôn ngữ được kế thừa trong gia đình.

Theo tôi, thông qua việc hiểu biết về các nền văn hóa của những người nước ngoài sống trong cộng đồng, hay là quan tâm hơn đến sự tồn tại của nhiều nền văn hóa khác nhau trên thế giới và chính trong nước Nhật, thì đây cũng là cơ hội để người Nhật một lần nữa nhìn lại nền văn hóa và ngôn ngữ của chính mình. Trải nghiệm này sẽ giúp chúng ta mở rộng tầm nhìn, hiểu biết sâu sắc hơn về các nền văn hóa khác, và tạo thành "heranca di sản" cho trẻ em những người sẽ đóng vai trò tích cực trong việc xây dựng xã hội đa văn hóa sau này.

Phần đông số người gốc Nhật bản khi ở Brazil thì sẽ được gọi là "người Nhật", khi ở Nhật thì sẽ bị gọi là "người Brazil". Còn tôi, tôi vẫn giữ nét văn hóa cội nguồn của bản thân và tiếp thu thêm nền văn hóa mới, dù là người Nhật hay người nước ngoài thì cũng đều là con người, chúng ta cần tôn trọng cách nhìn nhận của nhau. Sống trong hai nền văn hóa khác nhau thật sự không đơn giản, nhưng tôi vẫn sẽ mãi trân trọng và giữ gìn cả hai nền văn hoá Brazil và Nhật có trong tôi. Tôi hi vọng người Nhật hay người Brazil cũng có chấp nhận được việc này.

1 Tái chế

2 Thảm họa và phòng
chống thiên tai

3 Lương thực

Giới thiệu nhân vật

Hai mẹ con người Brazil sống ở Nhật được 5 năm

Monica

Tính cách
lạc quan, cởi mở
không giỏi xử lý
những quy tắc nhỏ
32 tuổi

Maria

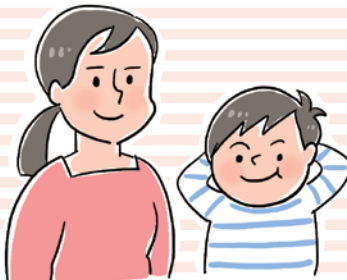
Học sinh lớp 5
nhận thức được định kiến
đối với người nước ngoài
tính cách tinh tế

Hai mẹ con người Philippines sống ở Nhật được 15 năm

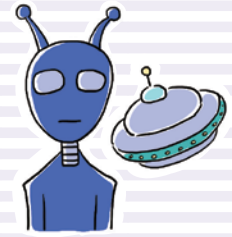
Marry

Tính cách chăm chỉ
yêu thích phong tục và
văn hoá của Nhật bản
33 tuổi

John

Sinh ra ở Nhật
học sinh tiểu học lớp 4
hầu ăn, năng động

Người ngoài hành tinh X

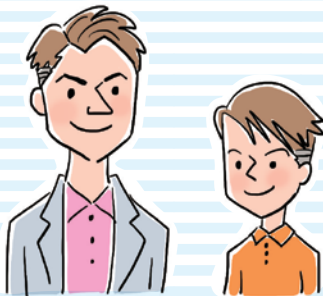
Người ngoài hành tinh bí ẩn
đến để quan sát hành động và
suy nghĩ của người trái đất

Hai bố con người Việt Nam sống ở Nhật được 1 năm

An

Có khả năng quan sát cao
34 tuổi hay lo lắng
lịch thiệp

Nam

Học sinh tiểu học lớp 4
tính cách hiểu kì
hài hước

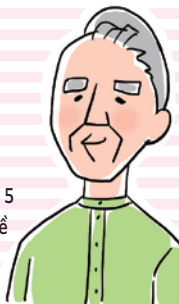
Yukiko

Thân thiện 31 tuổi
do tính chất công việc
nên hay chuyển nhà

Natsumi

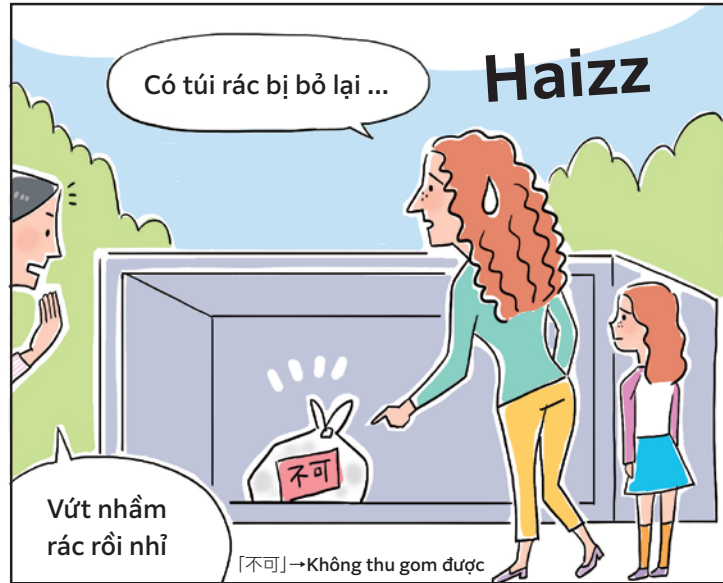
Học sinh tiểu học lớp 5
có ý thức mạnh mẽ về
công lý
là một học sinh ưu tú

Tomoo
(biệt danh : ông Tomo)

65 tuổi sống với vợ và chó cưng
rất quan tâm đến việc chung sống đa văn hóa
thân thiện và hay giúp đỡ cư dân nước ngoài
thường xuyên tham gia các hoạt động cộng
đồng

Tái chế

Nắp chai được sử dụng làm tài nguyên tái chế nhựa !

※ Một phần lợi nhuận trong quá trình tái chế được hiến tặng để mua vắc xin cho trẻ em trên thế giới

Các lon nhôm sẽ được tái chế thành lon nhôm một lần nữa !

※ Bán cho công ty tái chế, tiền kiếm được dùng để mua những thứ cần thiết ở trường học đó

Thu gom tại trường

Công ty tái chế

Vắc xin

Mới

Đúng rồi, xe chạy trên đường ở Nhật toàn là xe đẹp nhỉ ở nước tôi, ngoài thiết bị điện thì xe cũng đắt tiền lắm nha, xe cũ cũng khó mua lắm đó cái gì hư hỏng là tôi sẽ mang đi sửa và dùng chúng thật là cẩn thận

Ồ, đúng rồi đó

Cứ sửa đi sửa lại mà dùng tiếp, Quan trọng là dùng chúng thật cẩn thận mới được Mình nên làm giống như đất nước của Monica và Maria ấy

Đúng rồi

Vâng vâng!

Vui quá!

Hihi!

Tôi đã từng xem tin tức nói về việc vớt tủ lạnh và những thiết bị điện khổ lớn ở trên núi đó

Ở vùng núi của thành phố gì gì đó đó

Xấu tính ghê!

Nếu như thiết bị điện được sửa lại nhiều lần và dùng tiếp thì lượng rác thải ra sẽ giảm thiểu nhiều đấy

Mình làm giống như đất nước của Maria, mình cũng sửa lại rồi dùng tiếp đi!

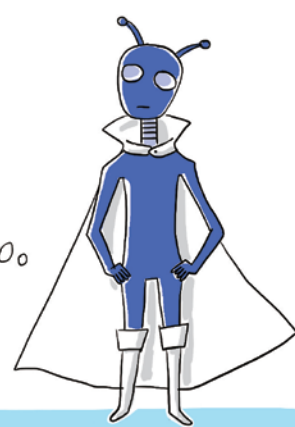
Mẹ nhỉ!

Đúng là nên làm như thế!

Người trái đất có vẻ phải dùng nhiều "đồ vật" để tồn tại quá nhỉ

Và nó dường như không thể sử dụng được mãi mãi

Có vẻ như họ đang khổ sở với những "đồ vật" không sử dụng được nữa

Bài học ở trường về vấn đề rác

- Từ khâu phân loại rác đến khâu đưa đến bãi rác
- Đường đi của rác
- Rác tái chế
- Những trở ngại về xử lý rác và điều chúng ta có thể làm

Từ khâu phân loại rác đến khâu đưa đến bãi rác

Ở các trường học Nhật Bản, học sinh bắt đầu học việc này từ khi bản thân nhận thức được gia đình phân loại rác như thế nào và lượng rác được phân chia theo từng chủng loại ra sao. Từ đó, sẽ được học về việc rác gia đình sẽ được thu theo loại và cách xử lý từng loại khác nhau như thế nào.

Khi được giao bài tập là tìm hiểu xem loại rác nào của nhà mình được thải ra nhiều nhất, thì chai nhựa và khay nhựa đựng thức ăn là nhiều nhất. Các bạn cùng lớp cháu cũng nói thế ạ.

Tôi chuẩn bị một thùng riêng để đựng chai nhựa và khay nhựa đựng thức ăn nhưng chúng đầy rất nhanh luôn.

Nhà tôi cũng vậy. Chai nhựa là đầy rất nhanh.

Lúc ông còn bé thì chưa có chai nhựa, và ông cũng chưa từng mua nước hay trà gì cả. Chỉ tự pha trà lúa mạch ở nhà để uống và bây giờ vẫn thế.

Tôi thì không có uống trà, nhưng vì Maria thích uống nên tôi đã từ bỏ việc đi mua về uống mà thay vào đó là bây giờ đang tự pha trà uống.

Ở đất nước Việt Nam nơi tôi sinh sống, thì nước lấy từ vòi là nước không uống được, vì vậy phải đi mua nước uống. Sẽ có người đến tận nhà giao nước được đựng trong bình lớn. Có vẻ như ở Nhật Bản cũng có dịch vụ tương tự, nhưng tại sao người ta lại đi mua nước khi họ có thể uống nước máy ở Nhật nhỉ ?

Nhà cháu thì từ khi dừng việc mua nước trà đóng chai chuyển sang tự pha trà ở nhà thì thấy lượng rác giảm đi và còn tiết kiệm được nữa ạ. Việc này cháu cũng đã phát biểu ở trường đó ạ.

Ồ. Cháu đã làm việc đó và đã phát biểu ở trường nữa sao. Xem ra các bạn nhỏ còn suy nghĩ chính chắn về vấn đề rác hơn cả người lớn ấy nhỉ.

Đường đi của rác

Chúng ta sẽ được học về các phương pháp xử rác lý khác nhau tùy theo từng loại đã được phân loại và đưa đến bãi tập kết rác. Chúng ta cũng có thể đến tham quan nhà máy làm sạch và tìm hiểu về quy trình xử lý thực tế. Chẳng hạn như được học về việc tái sử dụng nhiệt được sản sinh ra trong quá trình đốt rác, tro thải ra sau khi đốt thì được xử lý ra sao.

Thời gian vừa qua, tôi đã có tham gia "Lớp học về rác dành cho phụ huynh và con em" tại trung tâm làm sạch cùng các con. Loại rác không tái chế được gọi là "Rác có thể đốt" thì được xe chở rác chở đến nhà máy làm sạch rồi đốt. Và nhiệt lượng tỏa ra khi đốt rác cũng được sử dụng đó !

Hồ bơi công cộng cũng sử dụng nhiệt đốt rác đó, vào mùa đông tôi đến đó 1 tuần 2 lần để đi bộ trong nước.

Ở trường cháu được học là tro thải ra sau khi đốt có thể dùng làm nguyên liệu của bê tông hoặc được chôn ở bãi rác.

Ở nước tôi, rác thải hầu như chưa được tái chế, nên các bãi xử lý rác bị lấp đầy và thậm chí là còn bị bỏ lại ở các bãi đất trống. Có rất nhiều rác thải gây nguy hiểm, và mùi hôi thối trở thành vấn đề.

Rác tái chế

Chúng ta biết rằng từ việc tái chế các chai nhựa thành nhiều thứ khác nhau đã dẫn đến lượng rác thải ra được giảm thiểu.

Đố mọi người cái này được làm bằng gì ?

Mình biết !!!!!

Không được nói đáp án nhé.

Có phải là bông vải không ?

Là từ chai nhựa đấy ạ.

Chai nhựa á ???!!! Chai nhựa có thể làm ra quần áo luôn à ?

Tôi rất ngạc nhiên khi nghe được điều này từ bọn trẻ. Không chỉ người nước ngoài mà cả người Nhật cũng có người không biết nhỉ.

Khi tôi còn bé, tôi không được nói nhiều về việc tái chế rác, nên việc các cháu được học ở trường và chia sẻ lại cho tôi khiến tôi cảm thấy việc phân loại rác không phiền phức nữa. À, chỉ mà có một chút thôi...

Những trở ngại về xử lý rác và điều chúng ta có thể làm

Phương thức xử lý rác biến đổi theo thời đại, chúng ta cần biết hiện tại đang có những vấn đề gì, tìm hiểu về cách mà gia đình, trường học, hàng quán, địa phương đang nỗ lực giải quyết. Từ đó suy nghĩ xem bản thân có thể làm được gì để giảm thiểu rác.

Nghe nói vứt một chiếc tivi bị hỏng thì mất 3000 yên đấy !!!

Bây giờ mà vứt tivi hay tủ lạnh là tốn tiền nhĩ.

Ngày xưa thì vứt được như rác bình thường đó. Khi còn bé, thì nhà ông còn hay đốt rác ở nhà luôn ấy.

Bây giờ không được làm như thế đâu ạ.

Có người vứt rác này lên núi, việc đó đang trở thành vấn đề !!!

Vì vứt rác bị tốn tiền xử lý, nên mới có người đổ bỏ nó một cách bất hợp pháp nhĩ. Đây cũng là vấn đề phát sinh từ việc phân loại nhĩ.

Tôi chắc chắn rằng người dân ở đất nước tôi sẽ không chấp nhận cái việc phải trả tiền cho việc vứt rác này đâu.

Nếu chúng ta thải nhiều rác và không thể xử lý nó thì thị trấn sẽ toàn là rác.

Vì thế, chúng ta cần hợp sức với nhau nhé. Như là mang cái khay nhựa đến bỏ trong hộp thu gom của siêu thị hay là sử dụng túi tái sinh.

Ngay cả ở trường, cháu cũng không vứt bỏ lá rụng, mà làm phân bón trồng hoa ạ.

Khu nhà ở của ông cũng đang thu thập phế liệu đấy.

Cháu đã suy nghĩ và phát biểu ở trường về việc để làm giảm lượng rác thì mình cần phải làm gì rồi đấy ạ.

Cháu thì đã phát biểu về việc tận dụng mặt sau còn thừa của các tờ giấy để luyện chữ Hán, khi dùng xong thì vứt nó vào ngày thu thập giấy báo cũ ạ.

Còn cháu thì phát biểu về việc không bỏ vỏ bút mà chỉ thay lõi bút thôi ạ.

Cô sẽ mua loại bột giặt hoặc dầu gội đầu có thể đổ lại được vào bình. Trong khi bọn trẻ còn suy nghĩ được như thế này mà người lớn không làm gì là không được rồi.

Còn ông thì sẽ cố gắng sử dụng tivi và các thiết bị điện thật lâu trong nhiều chục năm tới. Ông sẽ kiểm chế việc mua cái mới.

Tái chế... những câu chuyện liên quan

Không biết các bạn xử lý như thế nào khi các thiết bị điện bị hư hỏng? Nếu còn trong thời hạn bảo hành thì chúng ta sẽ mang đi sửa chữa miễn phí đúng không nào? Nhưng nếu quá thời hạn, thì sẽ mất khá nhiều tiền để sửa chữa chúng. Hình bên dưới đây, là tiệm sửa chữa các thiết bị điện ở Brazil (hình trái) và Việt Nam (hình phải). Những tiệm như thế này có rất nhiều ở các nước này, vì thông thường cư dân ở đây phải bỏ ra một số tiền lớn để mua các thiết bị điện, nên khi bị hư hỏng đa số mọi người sẽ đem đến tiệm để sửa chữa. Và cách xử lý này đồng thời cũng giúp giảm đi tối thiểu lượng rác thải ra.

Tiệm sửa chữa thiết bị điện ở Brazil

Tiệm sửa chữa thiết bị điện ở Việt Nam

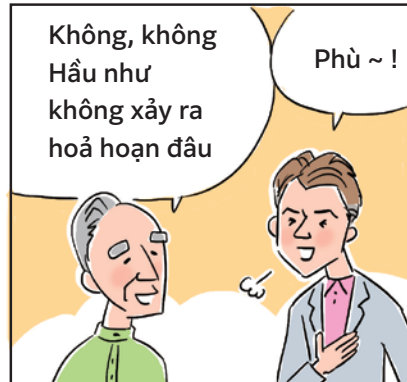
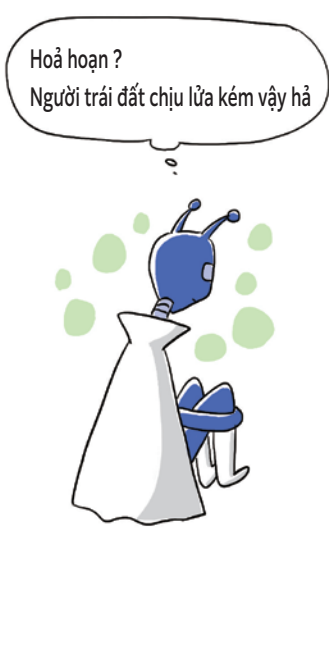
QUIZ Câu đố

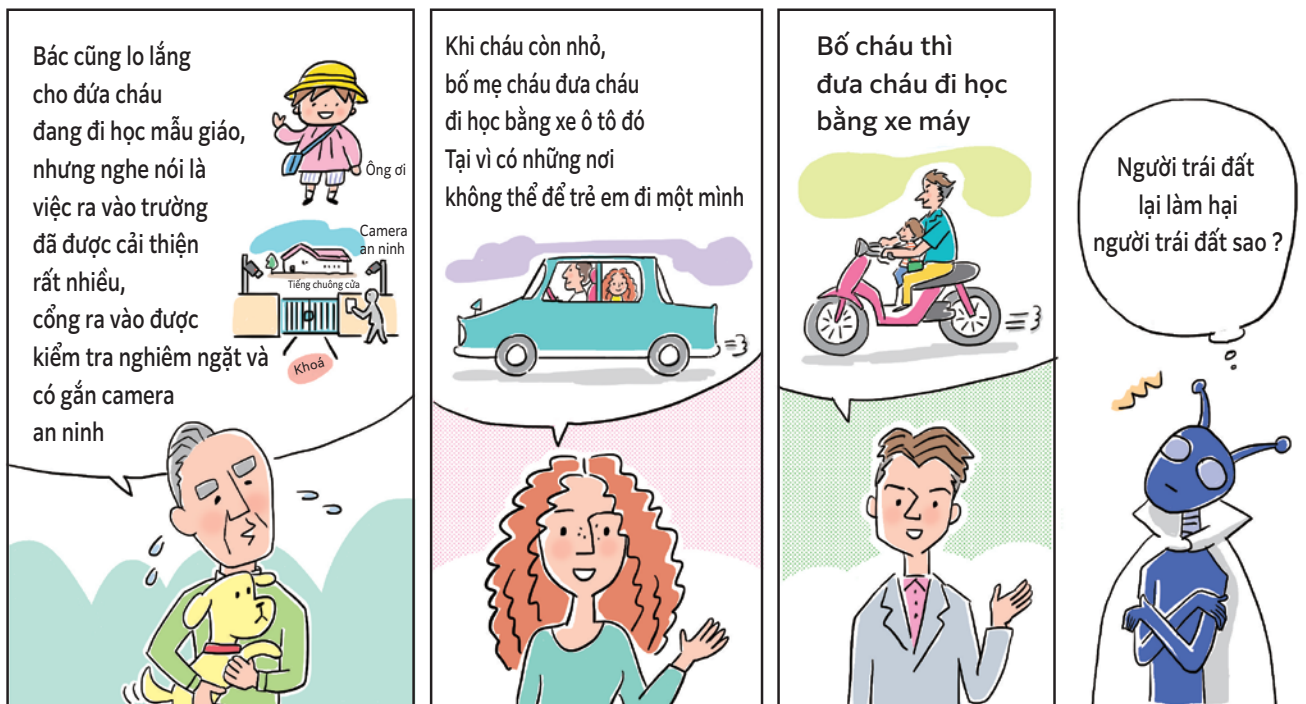
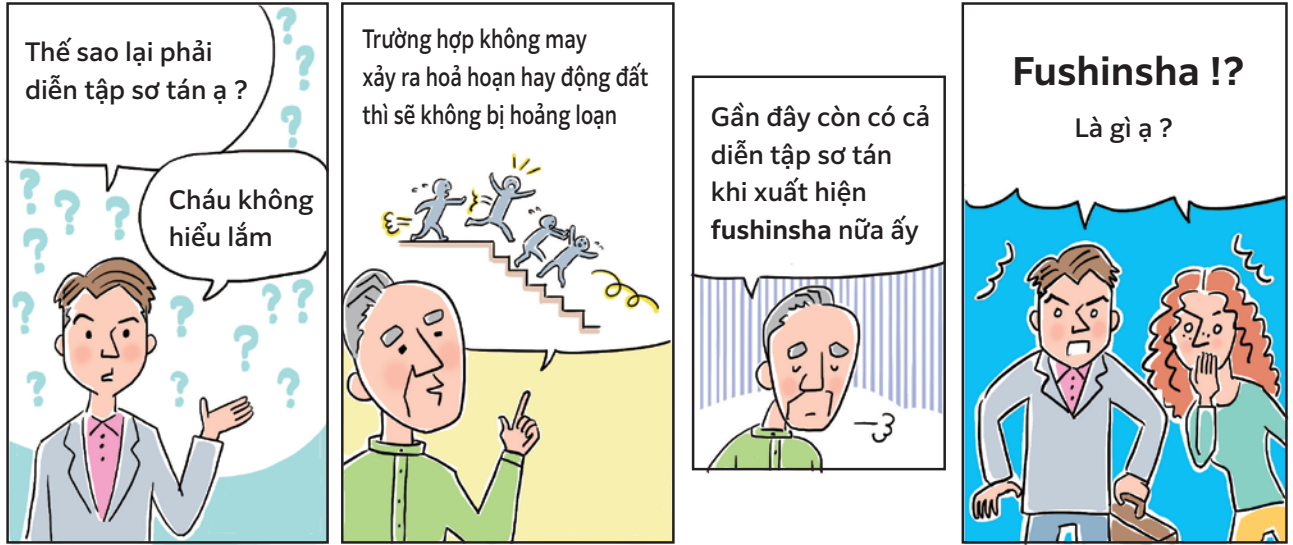
Đây là hình ảnh của Brazil. Có một cái gì đó giống như một cái giỏ bên cạnh con đường.
Đây là gì ?

[Xem đáp án ở
trang 40]

Nhân tiện nói, động đất thì bất cứ khi nào hay bất cứ ở đâu cũng có thể xảy ra

Động đất !! sợ quá !

Lần đầu tiên cháu trải nghiệm động đất là khi đột nhiên thấy nhà lung lay cháu đã mất một lúc để hiểu rằng đây là động đất

Hà ? Gì thế này ?

Cháu thì sợ lắm, cháu đã cầu nguyện với chúa cho đến khi nó lắng xuống !

Nhật bản là một quốc gia từ xa xưa đã có nhiều động đất. 30 năm đổ lại đây đã có hơn 2 ngàn động đất lớn xảy ra

Ở Việt Nam cháu đã xem thời sự Sợ hãi và lo lắng nhiều lắm

Năm 1995 Trận động đất lớn ở Hanshin-Awaji

Năm 2011 Trận động đất lớn ở phía đông Nhật Bản

Có thể sẽ có một trận động đất lớn nữa xảy ra Lo lắng nhỉ ?

Ở Nhật mọi người đều sống bình thường Cho nên chúng cháu cũng sống bình thường Cháu nghe nói nhà ở Nhật trống động đất rất tốt

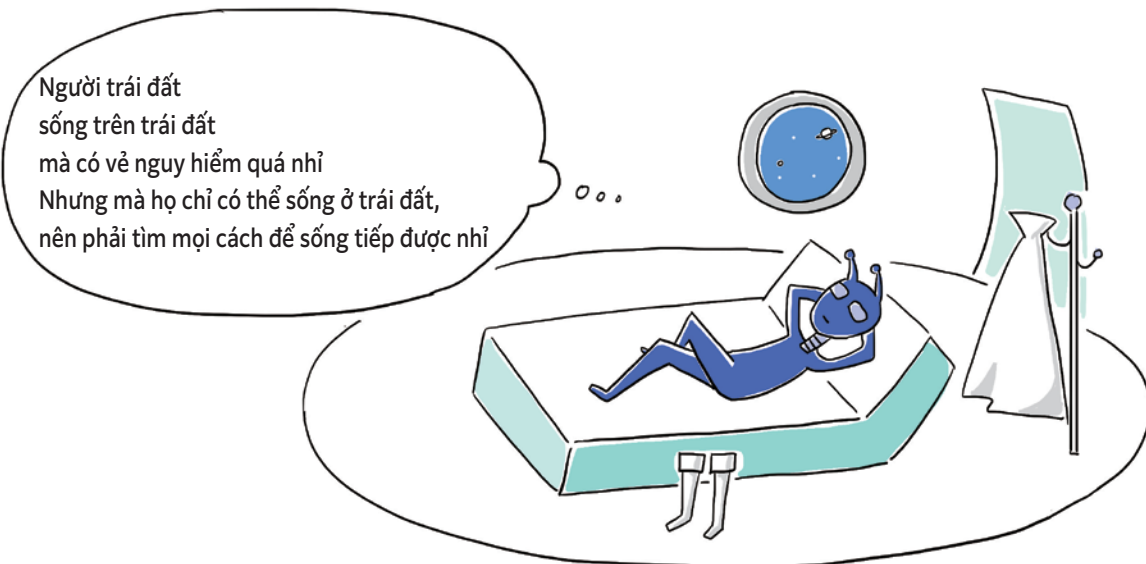
Hà ?

Không phải tất cả đều thế đâu

Tuy nhiên, quốc gia đang tiến hành các biện pháp như điều tra sức chịu đựng động đất của các tòa nhà, từ đó đưa ra biện pháp gia cố thêm, góp phần gia tăng số lượng nhà chịu được động đất

Thì ra là vậy

Động đất...

Bài học ở trường về phòng chống thiên tai

- Bảo vệ an toàn địa phương
- Bảo vệ con người tránh khỏi thiên tai
- Thiên tai và điều kiện tự nhiên của đất nước

Bảo vệ an toàn địa phương

Tại các trường học Nhật Bản, học sinh được học cách gọi "119" khi xảy ra hỏa hoạn và "110" khi xảy ra sự cố hoặc tai nạn.

Học sinh sẽ được dạy về việc có nhiều cơ quan luôn trong trạng thái chuẩn bị sẵn sàng để đối ứng với những trường hợp khẩn cấp như chữa cháy, cứu hộ một cách an toàn và kịp thời. Học sinh sẽ được tạo cơ hội để tự suy nghĩ xem mình nên làm gì trong trường hợp khẩn cấp, cần lưu ý những gì để phòng tránh hỏa hoạn, và làm gì để không bị vướng vào sự cố hay tai nạn.

Số khẩn cấp trong trường hợp hỏa hoạn hay sự cố khác với số của nước cô đó, các cháu còn biết rành hơn cô nữa nhĩ.

Cháu cứ nghĩ ở mọi quốc gia trên thế giới, số cảnh sát là 110, xe cứu thương và xe cứu hỏa là số 119 đấy chứ.

À Số "110" được gọi là "Hyakutoban" đấy. Chứ không phải là "Hyakujuban" đâu.

Vậy chúng ta nên tra trước số khẩn cấp của cảnh sát và xe cứu thương khi đến đất nước của Nam thì sẽ tốt hơn nhỉ.

Khi còn bé, ông thường hay đốt lửa trong vườn, đốt củi để tắm, và người lớn cũng hút thuốc lá ở nhiều nơi khác nhau, tần suất tiếp cận lửa cũng nhiều hơn bây giờ đó. Thời đó công việc của trẻ em là đốt củi để làm nóng nước tắm đấy.

Cháu thì phụ trách việc cho nước nóng vào bồn tắm ạ, chỉ cần nhấn một nút thôi là xong.

Cho trẻ em sử dụng lửa không nguy hiểm ạ ! ?

Số lượng các ngôi nhà sử dụng hoàn toàn bằng điện ngày càng tăng, có khi nhiều bạn nhỏ còn không thấy cả lửa từ khi sinh ra luôn đấy chứ. Theo cô thì phụ huynh cần phải chặt chẽ trong việc dạy cho con trẻ biết về sự nguy hiểm đến từ lửa.

Trong tiết học xã hội, cháu đã suy nghĩ về những gì cháu có thể làm để ngăn chặn hỏa hoạn đấy. Chúng cháu cũng đã đi khảo sát những nơi tối tăm và nguy hiểm, những nơi dễ xảy ra tai nạn giao thông trong khu dân cư nữa.

Thật là tốt. Trong trường không chỉ học cách phải làm gì nếu xảy ra hỏa hoạn hay tai nạn mà còn học về cách phòng tránh nữa nhỉ.

Bảo vệ con người tránh khỏi thiên tai

Thiên tai bao gồm "thảm họa động đất", "bão gió lũ lụt" và "thảm họa núi lửa". Trước tiên, học sinh sẽ được tìm hiểu về những thiên tai đã xảy ra trong quá khứ. Sau đó, sẽ được học về cách phòng chống thiên tai toàn khu vực đang thực hiện.

Các buổi diễn tập sơ tán tại các trường tiểu học và trung học cơ sở được thực hiện nhằm ứng phó với những thiên tai đã xảy ra trong quá khứ của khu vực đó.

Cô hay nghe và nhìn thấy những từ như "chiiki" (khu vực) rồi thì "hinankunren" (diễn tập sơ tán), thế mấy cái đó cũng được học ở trường tiểu học sao. Những từ này có nghĩa là gì thế?

Này mẹ ơi, mẹ chưa thực hiện một buổi "hinankunren" nào à? Ôi đáng lo thế!

"chiiki" là gì ạ? Khó giải thích quá nhỉ.

"chiiki" được sử dụng cho các buổi diễn tập sơ tán hay diễn tập phòng chống thiên tai ở đây được tính là khu vực xung quanh trường tiểu học, phạm vi đến nhà hàng xóm hay trong phạm vi có thể đi bộ được. Ở Nhật, việc ứng phó với thảm họa và phòng chống thiên tai được đề ra trên tinh thần đồng ý hợp lực của những người lân cận.

À, vậy chắc là bằng phạm vi mà cháu có thể đi chơi bằng xe đạp nhỉ.

"hinankunren" hướng dẫn chúng ta cách di chuyển nhanh chóng đến nơi an toàn khi xảy ra thiên tai. Tôi đã được diễn tập nhiều lần lắm từ mẫu giáo, tiểu học đến trung học, cảm giác như tôi đã thấm nhuần luôn rồi.

Bài tập về nhà của cháu là cùng gia đình quyết định nơi sơ tán trong trường hợp có động đất và nói về những gì mình có thể làm ở nhà trong trường hợp động đất, nhưng để giải thích cho bố mẹ hiểu về điều đó thật sự là khó lắm.

Bố cháu thậm chí không biết về động đất và còn sợ khi nghe cháu nói về nó đó. Và đi mua luôn nón bảo hiểm cho cả gia đình nữa đấy ạ.

Vậy à. Người Nhật thì diễn tập từ nhỏ nên biết rồi, nhưng người nước ngoài như bố Nam thì không biết về diễn tập sơ tán đâu nhỉ, hay để ông mời bố Nam đến một sự kiện phòng chống thiên tai nhé.

Ngày nay, thông tin thiên tai không những được phát trên ti vi hay radio mà còn được tự động hiện lên trên cả điện thoại (thông minh) nữa.

Có lúc trời mưa to, âm thanh cảnh báo được phát ra từ điện thoại (thông minh) mà sao những người hàng xóm của cháu như không có chuyện gì xảy ra ấy ạ, vẫn sinh hoạt bình thường. Cháu không biết lúc nào thì mình cần phải sơ tán...

Trước hết cháu phải nhớ tên khu vực của cháu. Nếu có "chỉ thị sơ tán" trong khu vực, hãy chạy đến nơi sơ tán. Khi ở nhà, cháu sẽ sơ tán theo chỉ bảo của bố mẹ, hoặc có thể hỏi cô hoặc hàng xóm của cháu nhé.

Thiên tai và điều kiện tự nhiên của đất nước

Tìm hiểu thiên tai xảy ra liên quan đến điều kiện tự nhiên của đất nước.

Tìm hiểu về sự khéo léo của con người trong việc sinh sống và chuẩn bị cho thiên tai theo từng địa hình, chẳng hạn như gần núi lửa hay gần sông.

Giống như ở Okinawa thì ấm áp mà Hokkaido thì lại có tuyết rơi. Ôi tôi ước một ngày nào đó được sống trong khu tuyết đẹp.

Trong giờ học môn xã hội, cháu học được rằng sống trong tuyết rất vất vả đấy. Trời thì lạnh, lái xe trên đường tuyết rất nguy hiểm, và phải xử lý lớp tuyết tích tụ nữa đấy ạ.

Người quen sống với tuyết rồi thì không sao, ví dụ người Okinawa mà sống ở Hokkaido là sẽ khó khăn lắm đấy.

Mùa đông năm ngoái, có một trận tuyết rơi dày đặc. Bọn trẻ thì vui mừng khôn xiết, nhưng những người lớn mà không quen với tuyết thì quả là đã rất vất vả.

Chúng ta có thể chuẩn bị cho một thiên tai mà mình đã trải nghiệm qua, nhưng khi một thiên tai mà mình chưa từng trải qua thì thiệt hại sẽ rất lớn. Điều quan trọng là không chỉ biết về khu vực của mình thôi, mà còn phải biết các thảm họa của những khu vực khác để ứng phó kịp thời trong các trường hợp khác nhau nữa.

Thảm họa và phòng chống thiên tai... những câu chuyện liên quan

Bạn có biết các từ "Động đất, Sấm sét, Hoả hoạn, Oyaji" là gì không ?

Đây là top 4 từ "đáng sợ nhất trên đời này" được lưu truyền lâu đời ở Nhật Bản. Tuy nhiên, 4 từ đáng sợ này sẽ thay đổi tùy theo thời gian, độ tuổi, khu vực và quốc gia khác nhau. Từ "Oyaji" ở đây có nghĩa là bố. Ngày xưa người Nhật Bản nghĩ rằng bố là một cái gì đó rất đáng sợ hoặc đáng ra phải đáng sợ. Thật khó để tưởng tượng rằng mức sợ hãi tương tự như khi gặp thảm họa.

Top 4 từ "đáng sợ nhất trên đời này" của bạn là gì ?

Ở Nhật Bản, từ mà mọi người đều sợ là "động đất", và từ xa xưa các buổi diễn tập sơ tán đã được tổ chức ở nhiều nơi như trường mẫu giáo, cơ sở giáo dục, khu vực, nơi công cộng. Bất kỳ ai cũng phải chuẩn bị cho một trận động đất sẽ xảy ra mọi lúc, mọi nơi.

Phương thức huấn luyện trong buổi diễn tập sơ tán để chuẩn bị cho trận động đất cũng dần thay đổi theo thời gian.

Ngày xưa, trường học được làm bằng gỗ, có nguy cơ trường học sẽ bị sập do động đất, nên phải di tản ra bên ngoài trường học càng sớm càng tốt.

Vì vậy, ngay sau khi nhà trường phát lệnh diễn tập, là học sinh sẽ ngay lập tức xếp hàng trên hành lang, nhanh chóng sơ tán ra bên ngoài. Cho dù là vội thì nhất định cũng không được chạy, an toàn là trên hết. Sau đó, giáo viên sẽ đợi trong sân trường với đồng hồ bấm giờ và tính xem mất "bao nhiêu giây để mọi người sơ tán". Mục tiêu là mọi người sơ tán đến nơi an toàn nhanh nhất có thể dù chỉ 1 giây.

Ngày nay, số lượng tòa nhà có khả năng chống động đất tốt tăng nhiều hơn, và số lượng nhà để sập đã không còn nhiều nữa. Sau khi xác định được độ an toàn bên trong và bên ngoài trường học thì nhanh chóng sơ tán mọi người đến nơi an toàn nhất.

Ngoài ra, chúng tôi cảm thấy phương pháp huấn luyện trong các buổi diễn tập sơ tán được tiến hành tại các trường tiểu học và trung học ở Nhật Bản gần như được thiết kế phù hợp với tính cách dân tộc của Nhật Bản. Ở Nhật Bản, hành động theo nhóm đã được học từ những ngày còn ở mẫu giáo, vì vậy kinh nghiệm hoạt động theo nhóm này được áp dụng triệt để trong việc huấn luyện.

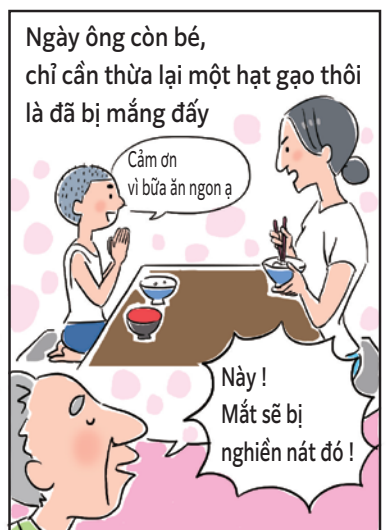
Còn ở nước ngoài thì sao ? Không giống như Nhật Bản, có một số đất nước áp dụng hệ thống giáo viên bộ môn ngay từ khi còn sớm và học sinh sẽ phải di chuyển đến lớp học có giáo viên phụ trách bộ môn để học, vì giáo viên và phòng học mỗi bộ môn khác nhau, nên lộ trình sơ tán cũng sẽ khác nhau tùy thuộc vào vị trí của lớp học. Và nhóm di chuyển cùng cũng sẽ khác nhau. Vì vậy khó để tạo khuôn mẫu mà phải ứng phó một cách linh hoạt.

Trong những năm gần đây, các loại hình thiên tai đòi hỏi sự chuẩn bị phòng trống đã gia tăng. Do các vấn đề môi trường như sự nóng lên toàn cầu, Nhật Bản cũng phải chuẩn bị cho nhiều thảm họa khác nhau như "mưa du kích", "lốc xoáy" và "nhiệt độ cao".

Mặt khác, có nhiều quốc gia không tiến hành diễn tập sơ tán, tất nhiên không phải vì đất nước họ không có thảm họa thiên tai. Nếu tìm hiểu sâu về cách ứng phó thảm họa của mỗi quốc gia, chắc chắn chúng ta sẽ tìm ra được sự khác biệt trong nhận thức về thảm họa và phòng chống thiên tai giữa các quốc gia.

(Hình ảnh tham khảo về thảm họa ở nước ngoài)

Mắt bị nghiền nát á !?

Eo, sợ thế !!

Chỉ như thế mới biết đồ ăn quý giá như thế nào

Thật ra mắt sẽ không bị nghiền nát đâu

Ngược lại, cũng có văn hoá “để thừa lại một chút xíu đồ ăn” đó

Sao, cố tình á ?

Có nền văn hóa như vậy ở một số vùng của Philippines Bằng cách để lại một ít đồ ăn nhằm tỏ ý cảm ơn chủ nhà “đã chiêu đãi một bữa ăn nhiều đến nỗi ăn không hết”

No bụng quá !

Vì tôi mà ...! Cảm ơn !

May quá ! Có vẻ như khách đã hài lòng

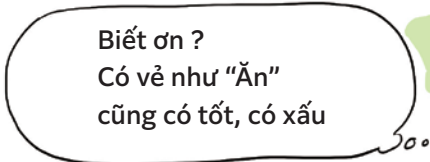

Vậy á !

Cũng có nền văn hoá như vậy à

Ở Nhật nếu để thừa thức ăn thì sẽ nghĩ là lãng phí và thất lễ, tùy vào quốc gia mà cách thể hiện lòng biết ơn khác nhau nhĩ

Biết ơn ? Có vẻ như “Ăn” cũng có tốt, có xấu

Sắp đến giờ ăn tráng miệng chưa nhỉ ?

Đến rồi !!

Ui, cái này nhìn ngon ghê cháu xin phép ạ !

Ủa? đậu ngọt quá !

“Chè zenzai” đó! Bà của tôi cũng hay làm cho tôi các món tráng miệng có từ xa xưa ở Nhật Bản

Ở Brazil không ăn đậu ngọt nên tôi có hơi nhọc nhằn !

Nhưng mà... ngon quá đi !

Bài học ở trường về lương thực

- Về sản xuất lương thực: sản phẩm, nơi sản xuất, khối lượng sản xuất
- Sản xuất lương thực và thói quen ăn uống trong tương lai

Về sản xuất lương thực: sản phẩm, nơi sản xuất, khối lượng sản xuất

Tại các trường học Nhật Bản, học sinh sẽ điều tra những thực phẩm thường ăn được chế biến và vận chuyển như thế nào. Tiếp theo là tìm hiểu về tỷ lệ và sự thay đổi trong giá trị sản xuất của các loại cây trồng, sản phẩm chăn nuôi và hải sản, cũng như giá trị sản xuất và khối lượng sản xuất của từng khu vực, đồng thời tìm hiểu về đặc điểm sản xuất lương thực ở Nhật Bản.

Ngoài ra, lấy trồng lúa và đánh bắt làm ví dụ, học sinh sẽ tìm hiểu cách sản xuất lương thực tận dụng các điều kiện tự nhiên, tìm hiểu những nỗ lực, khéo léo và thách thức mà những người liên quan ngành nông ngư nghiệp đang phải đối mặt.

Tuỳ khu vực mà nguyên liệu và thực đơn bữa ăn ở trường cũng khác nhau đấy ạ. Cháu được xem hình trong tiết học xã hội đó.

Cùng một nước Nhật mà bữa ăn từng vùng khác nhau nhỉ. Học sinh được học về lương thực từ bữa ăn ở trường luôn à.

Hôm qua, trong thực đơn của trường có món Nga đó ạ. Là Volscht và Pirozhki.

Thời của cô, thực đơn của trường không có những món hiếm hoi như vậy đâu. Bây giờ thực đơn của trường có các món ăn của nhiều quốc gia, hay nhỉ.

Ở trường, cháu trồng lúa trong một cái xô và dùng gạo đó nấu cơm ăn ! Ngon lắm !

Trông khó đúng không ? Ông cứ nghĩ đến việc phải mất nhiều công sức để tạo ra được thức ăn là thấy biết ơn những người đã tạo ra chúng lắm.

Sản xuất lương thực và thói quen ăn uống trong tương lai

Học sinh sẽ được tìm hiểu về những thay đổi trong thói quen ăn uống của người Nhật và ảnh hưởng phát sinh, chẳng hạn như là sự gia tăng sản phẩm nhập khẩu, tỷ lệ tự cung cấp lương thực ở Nhật rất thấp so với các nước khác và vấn đề lãng phí thực phẩm.

Ngoài ra, học sinh sẽ tìm hiểu về an toàn vệ sinh thực phẩm, bảo vệ môi trường, và giải pháp ổn định nguồn lương thực. Nghiên cứu và suy nghĩ về những nỗ lực đang được thực hiện để sản xuất lương thực trong tương lai.

Khi ông còn nhỏ hầu như không được ăn thịt bò đâu, ăn cơm thay vì ăn bánh mì và phải ăn nhiều cá hơn là ăn thịt đấy.

Ở Nhật hàng nhập khẩu thường đắt tiền nhưng thịt bò nhập khẩu thì lại rẻ hơn thịt bò Nhật nhiều nhĩ. Trái cây cũng đắt quá ! Ở nước tôi trái cây thì rẻ nên tôi đã được ăn rất nhiều.

Vì tỷ lệ tự cung cấp lương thực ở Nhật thấp, nên nếu không nhập khẩu được, thì có khi không ăn được món mình thích luôn đó nhĩ.

Gần đây hay có câu "Địa phương tự sản xuất tự tiêu thụ" đúng không ? Khi đi siêu thị tôi hay mua rau ở quầy bán rau địa phương lắm. Có cái còn dán cả tên và ảnh của người trồng nên cũng yên tâm.

Cháu thì được dạy về "Địa phương tự sản xuất tự tiêu thụ", nghĩa là người dân địa phương đó sẽ tự tiêu thụ sản phẩm mà địa phương đó đã làm ra ạ. Không vận chuyển thức ăn đi xa sẽ tốt cho môi trường và góp phần giúp ích cho nông nghiệp của chính địa phương mình nữa.

Tôi nghe nói ở Nhật có nhiều thức ăn bị vứt đi do không bán hết, hay do ăn thừa. Ở Nhật mọi người hay dùng từ "mottainai(lãng phí)" nhưng ở đất nước tôi thì không sử dụng từ "mottainai" lắm. Vứt bỏ thức ăn đúng là thật "mottainai".

Anh An sử dụng từ "mottainai" luôn nhĩ ! Tôi cũng bắt đầu sử dụng từ "mottainai" kể khi đến Nhật.

Lương thực... những câu chuyện liên quan

Bữa trưa học đường ở Nhật Bản

● Lịch sử

Bữa trưa học đường ở Nhật Bản xuất hiện từ năm 1889. Người ta nói rằng bữa trưa học đường được cung cấp miễn phí cho trẻ em nghèo và không có thức ăn tại một trường tiểu học tư thục ở vùng Tohoku. Kể từ đó, bữa ăn học đường đã được áp dụng như một cách để giúp đỡ trẻ em nghèo và cải thiện dinh dưỡng cho các em. Mặc dù bữa trưa này đã từng bị hủy bỏ khi chiến tranh xảy ra, nhưng vào năm 1947 sau chiến tranh, bữa ăn học đường đã được cung cấp cho khoảng 2,9 triệu trẻ em ở các khu vực thành thị trên toàn quốc. Vào thời điểm đó, bánh mì và sữa bột tách béo đã được phục vụ cho bữa trưa. Và từ năm 1976, cơm chính thức được đưa vào thực đơn.

Bữa trưa học đường ở Nhật Bản được thực hiện như một phần của giáo dục. Trong những năm gần đây, học sinh cũng được dạy về thực phẩm qua bộ môn "giáo dục thực phẩm".

Ngoài ra, các em còn phải luân phiên nhau tự chuẩn bị bữa trưa cho tất cả các bạn tại trường.

写真提供元：独立行政法人日本スポーツ振興センター

● "Giáo dục thực phẩm" là gì ?

Ở trường, học sinh được phổ cập những kiến thức chính xác về thực phẩm, hình thành được khả năng tự phán đoán và thói quen ăn uống của riêng mình.

Việc sử dụng các nguyên liệu địa phương và trong nước trong bữa ăn trưa ở trường học thường được đề cập đến như một phần của giáo dục thực phẩm. Bằng cách đó, khuyến khích trẻ em quan tâm đến các ngành công nghiệp và văn hóa địa phương và quốc gia, đồng thời nuôi dưỡng lòng biết ơn đối với các nhà sản xuất.

● Sự khác biệt của từng vùng miền 1 : Thực đơn

Là một phần trong nội dung giáo dục thực phẩm, bữa trưa của từng vùng sẽ khác nhau tùy vào sản phẩm sử dụng hay ẩm thực địa phương đó. Gần đây, thực đơn học đường cũng phong phú hơn với các món ăn quốc tế, hay ẩm thực của các cư dân sống trong cùng khu vực. Ảnh bên phải là bữa trưa của một trường học ở thành phố Amagasaki, tỉnh Hyogo. Mứt được chế biến từ đào địa phương và món Coxinha của Brazil.

写真提供元：兵庫県尼崎市教育委員会

● Sự khác biệt của từng vùng miền 2 : Tỷ lệ thực hiện bữa trưa học đường

Theo "Khảo sát tình hình thực hiện bữa trưa học đường năm 2018", 99.1% trường tiểu học và 89.9% trường trung học cơ sở trên toàn quốc cung cấp bữa ăn học đường. Hầu hết các trường tiểu học cung cấp bữa ăn trưa cho học sinh, nhưng ở các trường trung học cơ sở, tình trạng ăn trưa ở trường khác nhau giữa các vùng. Ví dụ, tỉnh Aomori, tỉnh Chiba và tỉnh Fukui có tỷ lệ thực hiện 100 %, nhưng tỉnh Kanagawa có 63.7%, tỉnh Shiga có 70.4% và tỉnh Kyoto có tỷ lệ thực hiện 76.1%.

Bữa trưa học đường trên thế giới

"Bữa trưa học đường" sẽ khác nhau tùy vào từng quốc gia. Một số nước có ăn trưa và một số thì không.

Ví dụ, ở Pháp, thực đơn bữa trưa sẽ theo thứ tự món khai vị, món chính, món phụ, món tráng miệng và bánh mì, và tùy mọi thứ đều được để cùng trên khay ăn, nhưng học sinh sẽ thực hiện ăn theo thứ tự như trên.

Bữa trưa tại trường học ở Mỹ là tùy chọn và học sinh có thể ăn trưa ở trường hoặc tự mang theo bữa trưa. Thực đơn bữa trưa bao gồm món chính, rau, trái cây và sữa. Món chính thường sẽ có từ 2~3 loại ví dụ như Gà rán, pizza, hamburger và học sinh có thể chọn một loại trong đó. Một số trường còn chuẩn bị nhiều loại sữa cho học sinh lựa chọn.

Tại các trường học ở Pháp và Mỹ, mọi người thường đến căn tin để ăn thay vì ăn trong lớp như ở Nhật Bản.

Có một số trường ở Brazil do hệ thống học hai buổi sáng và chiều, nên không có bữa ăn trưa. Tuy nhiên, các bữa ăn nhẹ được bán tại cửa hàng của trường, học sinh có thể ăn trước hay trong giờ nghỉ giải lao.

Lương thực chính trên thế giới

Là món được ăn trong hầu hết các bữa ăn. Tùy vào từng nước mà lương thực chính sẽ khác nhau chẳng hạn như gạo, bánh mì, sợi mì. Ở Nhật, thì gạo chính là lương thực chính, ở các nước khác thì sao ... ?

Gạo

Được coi là lương thực chính ở nhiều nước châu Á, bao gồm cả Nhật bản, và một số nước ở Nam Mỹ như Madagascar và Brazil.

Ở Việt Nam, thường ăn bún.

Madagascar tiêu thụ nhiều gạo hơn Nhật Bản.

Lúa mì

Bánh mì, mì ống và naan là những thực phẩm chủ yếu ở Châu Âu, Hoa Kỳ, Châu Đại Dương, Bắc Phi và Châu Á.

Ở Trung Quốc, chúng tôi cũng ăn "mantou" làm từ lúa mì.

Ngô/Bắp

Ở Bắc và Trung Mỹ, cũng như ở phía đông và phía nam Châu Phi, ngô là một loại lương thực chính. Nó được nghiền thành bột, nhào với nước và nướng như bánh Tortilla Mexico, hoặc ăn như cháo.

Romania cũng ăn bánh mì, nhưng cũng có cả "Polenta" nữa.

Khoai tây

Được ăn như một loại lương thực chính ở Châu Âu (Phần Lan, Hà Lan...) và Nam Mỹ (Peru...)

Ở nước Anh bạn có thể ăn "cá và khoai tây chiên" rất nhiều.

Các loại khác

Ở Nam Mỹ, các miền tây và trung của Châu Phi, các loại khoai như khoai sắn, khoai mỡ, và chuối là được coi là lương thực chính. Một số sử dụng đậu nành và khoai lang.

Bột năng/ Bột lọc được làm từ một loại khoai gọi là sắn!

Lương thực chính trong cùng quốc gia cũng sẽ khác tùy theo vùng.

Q U I Z Trang 21

Đáp án

Đây là một **thùng rác**. Giỏ được để cao hơn so với mặt đất để ngăn không cho rác bị phá hoại bởi chó mèo hoang. Rác ở đây thường được thu gom vào ban đêm. Túi rác bên dưới có chứa hộp sữa và lon, qua đây có thể thấy được rằng Brazil cũng đang thúc đẩy việc phân loại và tái chế rác thải.

Tài liệu tham khảo・URL

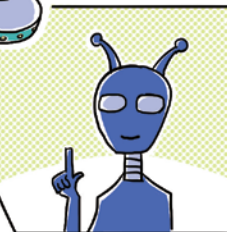
- 『小学校 学習指導要領(平成29年告示)』文部科学省
- 『新編 新しい社会 3・4 年上』(2015) 東京書籍
- 『新編 新しい社会 3・4 年下』(2015) 東京書籍
- 『新しい社会 3』(2020) 東京書籍
- 『新しい社会 4』(2021) 東京書籍
- 『新しい社会 5 上』(2020) 東京書籍
- 『新しい社会 5 下』(2020) 東京書籍
- 『ちりゅう』(2020) 知立市社会科副読本編集委員会編 知立教育委員会発行
- 総務省 多文化共生の推進に関する研究会 報告書
https://www.soumu.go.jp/main_content/000706219.pdf
- 全国学校給食会連合会
<https://www.zenkyuren.jp/lunch/>
- 文部科学省
https://www.mext.go.jp/a_menu/sports/syokuiku/1299359.htm?fbclid=IwAR1_dTmOYX0ydc0_75Vb8-6fuS1g1fBnVkBIVsvphvBefJVa7gOJbc6Hkto
- 「平成30年度 学校給食実施状況調査」都道府県別学校給食実施状況(公立中学校数)
平成30年5月1日現在(文部科学省初等中等教育局健康教育・食育課)
https://www.mext.go.jp/b_menu/toukei/chousa05/kyuushoku/kekka/k_detail/1413836.htm
- 農林水産省
<https://www.maff.go.jp/j/pr/aff/2006/food02.html>
- NHK for School
https://www2.nhk.or.jp/school/movie/outline.cgi?das_id=D0005120452_00000
- 一般社団法人「ミルク」
<https://www.j-milk.jp/knowledge/column/hn0mvm0000008msc.html>
- ジャパンリロケーション株式会社
<https://www.japanrelocation.net/blog/1456/>
- 東京都教育委員会「世界の「主食」分布MAP」
<https://www.o.p.edu.metro.tokyo.jp/children-student/watch-learn/infographics-staplefood>
- 株式会社明治
<https://www.meiji.co.jp/meiji-shokuiku/worldculture/china/>
- ナショナル ジオグラフィック
<https://natgeo.nikkeibp.co.jp/atcl/web/15/352321/081900012/?P=4>

Ủa đi xem cái từ
"Chung sống đa văn hóa"
nghĩa là gì mà không thấy
chuyện trò gì vậy

Làm mình vẫn chưa hiểu từ
"Chung sống đa văn hóa"
là gì luôn

Thú vị quá
cũng là "con người" mà có nhiều
cách nghĩ và cách nhìn khác nhau nhỉ
Có dịp sẽ bay đến thăm chuyến nữa

END

いまさらだけど多文化共生ってなに？【ベトナム語版】 Đến giờ mới hỏi nhưng Chung sống đa văn hóa là gì?

監修 川口 直巳 西山 幸子
執筆 / 編集 川口 直巳 西山 幸子 丸井 合 池谷 日都美
ベトナム語翻訳 DONG THI THUY VAN (ドン・ティ・トゥイ・ヴァン)
漫画・イラスト アンドウ カヲリ

発行所 愛知教育大学 外国人児童生徒支援リソースルーム

問い合わせ 愛知教育大学 外国人児童生徒支援リソースルーム
〒448-8542 愛知県刈谷市井ヶ谷町広沢1
TEL: 0566-26-2219 FAX: 0566-26-2566
e-mail: gendaigp@aecc.aichi-edu.ac.jp

本冊子は、文部科学省の教育政策推進事業委託費による委託業務として、愛知教育大学が実施した令和4年度「多文化共生に向けた日本語指導の充実に関する調査研究」の成果物です。
したがって、本報告書の複製、転載、引用等には文部科学省の承認手続きが必要です。

